

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ ВЕЙ ДОЛНЯКА И ОТВЯВА...

chitanka.info

Вей долняка и отвява
струпания зимен смет.
Ей прехвъркват лястовички,
носящи от юг привет.

Пролетта ги тях изпраща
с писъмце до нази тук;
в него пише тя — отдавна,
че е тръгнала от юг.

Маргаритното кокиче —
думите са в туй писмо,
слънцето с зарици ясни
писало ги е само.

Модрооки теменужки
запетайките са там;
удивителна на края
мъдри се божура сам.

Подпис му е росен здравец,
розата му е печат...
От писмото дъха младост,
вее нежен аромат.

Сърце, сепвай се! Туй писмо
теб го праща пролетта...
Тя веч знае, че при тебе
е сестра ѝ — любовта.

Издание:

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1.
Български писател, С. 1958

П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.